

بررسی تغییرات اسیدهای صفراوی سرم در بیماریهای کبدی

دکتر مهین زهرائی * دکتر صدرالدین کلانتری **

مقدمه

همچنین تعیین میزان همبستگی و حساسیت آنها با یکدیگر در بعضی از بیماریهای کبدی بیان شده است.

مواد و روش‌های بکار گرفته شده:

۱- نمونه های سرم از بیماران ناشناخته از بخش های عقوتی، جراحی و آزمایشگاه بالینی بیماران امام خمینی از آذرماه سال ۱۳۶۲ لخاپت بهمن ماه ۱۳۶۴ تهیه شده است. و گروه بندی آنها با مراجعت به پرونده بیماران براساس تشخیص پزشکان متخصص به قرار زیر بوده است:
- هپاتیت حاد ۳ نفر - هپاتیت مزمن فعال ۱۸ نفر
- هپاتیت مزمن مداوم ۲۰ نفر - سیروز اولیه صفراوی ۱۶ نفر - تومور کبد و متابستاز تومور ناتاط دیگر ۱۲ نفر - بر قان انسدادی ۱۴ نفر و ۲۱ نمونه سرم نیز از اشخاص سالم و ناشتا جهت شاهد تهیه شده است.

۲- روش:

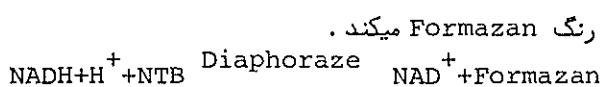
چون بجز آزمایش اندازه تیزی مقدار اسیدهای

اسیدهای صفراوی (اسید کولیک، کنودزوکسیکولیک و لیتوکولیک . . .) ترکیباتی هستند که اختصاصاً " توسط کبد ساخته شده و مقدار آنها نیز به علت سیکل کبدی - روده ای تقریباً " در بدن ثابت می‌ماند و روزانه فقط به مقدار مشخصی از طریق مدفوع دفع گشته (۲۱ و ۲۲) که آن هم از کلسترول موجود در کبد مجدد " سنتر و جایگزین می‌گردد (۲۳) . با توجه به فیزیولوژی کبد محققین معتقدند پیدایش هر ضایعه ای در کبد که منجر به پیدایش اختلال در اعمال و یا وضعیت سلولی آن شود، بر مقدار اسیدهای صفراوی اثر می‌گذارد که بررسی این تغییرات میتواند به عنوان یک تست نسبتاً " حساس در تشخیص بیماریهای کبدی مورد استفاده قرار گیرد.

بنابراین هدف این مطالعه بررسی تغییرات اسیدهای صفراوی سرم و مقایسه آن با سایر تست ها مانند اندازهگیری میزان آلانین آمینوترانسفراز (ALAT)، آسپارتات آمینو ترانسفراز (ASAT) گاما گلوتامیل تراسپتیداز (G-GT)، آلکالن فسفاتاز (ALP)، بیلی روپین و آلبومین در سرم و

* گروه بیوشمی دانشکده پزشکی تهران.

** فارغ التحصیل رشته تخصصی بیوشیمی.

میزان جذب نوری فورمازان در طول موج ۵۰۰ میلی متر محاسبه میشود.

بعنوان استاندارد از گلیکوکولات سدیم، گلیکوکوز-اکسی کولات سدیم و توروکنودزاکسی کولات سدیم مخلوط در سرم گاوی بشماره کاتالوگ ۱۴۳۵۳ براساس دستورالعمل و رسم منحنی استاندارد استفاده شده است. در این روش اسیدهای صفراوی اولیه و ثانوی بصورت کثروگ و یا غیر کثروگ کاملاً اندازه گیری میشوند ولی اسیدهای صفراوی که در کربن شماره ۳ سولفاته شده‌اند محاسبه نمیشوند. این مشتقات غالباً "درستدرم کلستاتیک" ایجاد شده و از ۱۰-۲۰ درصد مقدار تام اسیدهای صفراوی تجاوز نمی‌کند (۱۹).

نتیجه

نتایج حاصل از بررسی مقادیر آنزیمها، بیلی روبین، آلبومین و اسیدهای صفراوی سرم متعلق به افراد سالم ناشتا بعنوان شاهد و بیماران کبدی در جدول شماره ۱ خلاصه شده است. با توجه به یافته‌های آزمایشگاهی ملاحظه میشود مقدار اسیدهای صفراوی سرم در تمام انواع بیماریهای کبدی آزمایش شده، بالاتر از حد طبیعی است و بالاترین حد افزایش مربوط به هیاتیت حاد ویروسی است، حتی در هیاتیت مزمن مداوم (C.P.H.) که کترین افزایش مقدار مشاهده میشود با وجود این با مقایسه با شاهد، ۴-۵ برابر مقدار اسیدهای صفراوی در اشخاص سالم میباشد.

در جدول شماره یک همچنین نتایج حاصل از تست‌های دیگر که تغییرات آنها، نشان دهنده آسیب‌های سلولی، کلستازیس (Cholestasis) و یا قدرت سنتز پروتئین کبدی است، نشان داده شده است. جدول شماره ۲ میزان همبستگی بین اسیدهای صفراوی سرم را با سایر تست‌های انجام شده نشان می‌دهد. چنانچه ملاحظه می‌شود میزان همبستگی اسیدهای صفراوی سرم با بیلی روبین تام خیلی زیاد است در صورتی که با سایر تست‌ها بجز ترانس‌آمینازها چندان چشمگیر نیست.

صفراوی سرم، بقیه آزمایشات انجام شده، بطور روتین در بسیاری از آزمایشگاه‌های بالینی انجام میشود بنابراین فقط به اسم روش و شماره کیت مورد استفاده اکتفا میگردد ولی در مورد تست اسیدهای سفراوی توضیحات بیشتری داده خواهد شد. لازم به یاد آوری است کیت‌های استفاده شده در این مطالعه مربوط به کارخانه مرک آلمان بوده است.

• بیلی روبین توتال سرم براساس روش Jendrassik and Grofs (۲۳۵۸)

— آلبومین سرم بروش رنگ آلبومین برومکروزول گرین (Albumin-bromocresol green) (۱۴) .
— آنزیم‌های آلانین آمینو‌ترانسفراز (۰۲۰۶۰۱۰۲)
— آسپارتات آمینو‌ترانسفراز (۰۲۰۶۰۱۰۱) (ALAT, EC)
— آستفاده از کیت UV بشماره ۳۲۹۷ برای ASAT, EC و ۳۳۹۸ برای ALAT

— آنزیم کاما — گلوتامیل‌ترن‌سیپتیداز (۰۲۰۳۰۲۰۲)
— GT, EC) با کیت شماره ۳۳۹۴ براساس روش مدیفیه شده SZASZ

— آنزیم آلکالن فسفاتاز (۰۱۰۲۰۱) (ALP, EC) با کیت شماره ۳۳۰۴ براساس روش Bessey, Lowry and Brock تعیین میزان فعالیت آنزیمی شده است.
— اسیدهای صفراوی سرم بروش آنزیمی که ساده و قابل انجام در تمام آزمایشگاه‌های بالینی میباشد اندازه گیری شده است. در این روش با استفاده از کیت شماره ۱۴۳۵۲ که براساس روش پیشنهادی Mashig (10, 5) میباشد استفاده شده است که مکانیسم عمل آن بقرار زیر است:

آنزیم ۳- α -هیدروکسی استروئید دهیدروژناز (3-HSD-EC. 7.7.7.50 3- α -hydroxysteroid -dehydrogenase) یا که بطور خالص تهیه شده و دارای خاصیت اسیدوردوکتازی است براساس واکنشهای زیر بر روی اسیدهای صفراوی سرم اثر میکند.

3- α -Hydroxy-bile acids+NAD⁺
3 α -HSD 3-Keto bile acids+NADH +
NADH حاصل بكمک یک دیافوراز از روی (NTB) Nitrotetrazolium اثر گرده تولید مشتق آبی

(C.P.H.) میتوان استفاده کرد . بدین طریق که میزان اسیدهای صفراوی در سرم در هپاتیت مزمن مداوم مقدار کمی از طبیعی بیشتر است و در حد بالای پاتولوژیک نیست (۸) در صورتی که در هپاتیت مزمن فعال این افزایش مقدار واضح تر و طولانی تر است و براساس نظریه Soloways بررسی میزان اسیدهای صفراوی سرم تنها تست بیوشیمیائی است که میتواند سیر هپاتیت مزمن را معلوم نماید .

مقدار اسیدهای صفراوی سرم در بیماری سیروز صفراوی اولیه همیشه و بخصوص در مراحل پیشرفته بیماری به مقدار قابل ملاحظه‌ای افزایش می‌یابد و در مقادیر خیلی بالا میتوان به حالت مسمومیت کبدی (Hepatotoxicity) مظنون شد (۳) .

در برقراری انسدادی علاوه بر افزایش ترانس‌آمینازها و بخصوص آکالن فسفاتاز مقدار اسیدهای صفراوی نیز کاملاً بالا است .

افزایش اسیدهای صفراوی در الکلی‌ها از اهمیت چشمگیری برخوردار است و بخصوص همراه با بررسی مقدار γ-GT مطمئن ترین روش برای تعیین میزان آسیب سلولی در کبد می‌باشد (۱۳) .

از روی تغییرات اسیدهای صفراوی نیز می‌توان مسمومیت کبدی حاصل از مصرف بعضی از داروها مثل ایزونیازید (Isoniazide)، اریتروماسایسین (Acetaminophen) و استامینوفن (Erythromycin) را بررسی کرد (۹) و بالاخره یک معیار بیوشیمیائی خوبی برای جستجوی کارگران بعضی از کارخانجات که نوع کار آنها، احتمال ابتلاء به بیماری کبدی را زیاد می‌کند می‌باشد (۴) .

همچنین میزان همبستگی اسیدهای صفراوی با تست های انجام شده بجز آلبومین یک همبستگی مثبت (Positive Correlation) و در مورد آلبومین منفی (Negative Correlation) می‌باشد (۲ و ۱۸) . جدول ۳ درصد مقایسه‌ای میزان حساسیت اسیدهای صفراوی را با سایر آزمایشات نشان می‌دهد . چنانچه به نظر می‌رسد اسیدهای صفراوی و بیلی روبین تام و آمین و ترانسفرازها از درجه حساسیت مشابهی برخوردارند .

بحث

با توجه به جدول ۱ک و مطالعات محققین دیگر می‌توان نتایج زیر را از مطالعه مقدار اسیدهای صفراوی سرم در انواع بیماریهای کبدی مورد مطالعه بدست آورد :

– در هپاتیت حاد در شروع بیماری مقدار اسیدهای صفراوی بطور قابل ملاحظه‌ای افزایش می‌یابند (۱ و ۱۵) و این افزایش مقدار هماهنگ با ترانس‌آمینازها (۶) گشته ولی دیرتر به حد طبیعی بر می‌گردد . بنابراین تحقیقاً می‌توان حساس ترین تست جهت بررسی هپاتیت حاد بشمار آورد . البته تغییرات اسیدهای صفراوی در هپاتیت حاد را بخصوص در بالغین نمی‌توان در ارتباط با اتیولوژی بیماری دانست ، چنانکه با استفاده از این تست نمی‌توان به هپاتیت حاصل از ویروس A و یا B پی برد (۹) .

– هپاتیت‌های مزمن چون دارای اتیولوژی متفاوت هستند ، تنها راه تشخیص دقیق آنها بررسی میکروскопیک است ، با وجود این از تست اسیدهای صفراوی جهت تشخیص تغییری هپاتیت مزمن فعال (C.A.H.) و هپاتیت مزمن مداوم

جدول شماره ۱ - مقدار اسیدهای صفراؤی سرم و سایر تست ها در بعضی از بیماران کنترلی.

مسوارد	تعداد	بیلی روبین نام	آلبومن	اسیدهای صفراؤی umol/l	ASAT	ALAT	Y-GT	ALP U/l
		mg/100	g/l		U/l	U/l	U/l	U/l
سالم ناتختا	۲۸	۰/۲۴ [±] ۰/۵۲	۲۸ [±] ۵/۵	۴/۲۸ [±] ۱/۱۲	۱۲ [±] ۷	۱۱/۵ [±] ۲/۲	۱۵ [±] ۵/۴	۷۷/۷ [±] ۲۲/۲
هباتیت حاد ویران	۳۰	۹/۷۴ [±] ۶/۳۷	۲۲/۸ [±] ۶	۹۱ [±] ۴۰/۹۱	۱۲۲/۵ [±] ۱۰۲	۲۵/۷۴ [±] ۱۴/۷۶	۲۵/۷۴ [±] ۱۴/۷۶	۷۴/۵ [±] ۲۶
هباتیت مزمن فعال	۱۸	۵/۹۶ [±] ۴/۴۱	۲۸/۴ [±] ۶/۶	۲۱/۱۲ [±] ۱۵/۷۹	۱۴۴/۲ [±] ۹۱/۲	۲۲/۴۲ [±] ۱۵	۲۴/۸۶ [±] ۶۰/۵	۴۷/۲ [±] ۶۲/۵
هباتیت مزمن متادوم	۲۰	۲/۱۵ [±] ۰/۷۶	۲۱/۶ [±] ۶/۲	۲۴/۵ [±] ۱۲/۱۹	۶۲/۵۲ [±] ۱۴/۷	۴۲/۲۵ [±] ۱۶/۱۲	۴۰/۷۸ [±] ۱۰/۹	۶۸ [±] ۵۶/۷
تومور کبد و متاستاز	۱۲	۲/۱۱ [±] ۲/۱	۲۵/۷ [±] ۷/۳	۱۸/۹۲ [±] ۱۳/۱	۶۷/۲ [±] ۵۹	۵۶/۶ [±] ۵۱	۳۹/۹ [±] ۱۲/۱	۴۷/۴ [±] ۵۲/۲
تومورهای دیگر در کبد	۱۴	۱۱ [±] ۶/۴۲	۳۷/۲ [±] ۴/۴	۱۱۵/۴۲ [±] ۲۸	۷۵/۷ [±] ۸۴	۵۷/۴۵ [±] ۵۲/۸	۲۸/۹۲ [±] ۱۰/۲	۱۱۶/۲ [±] ۴۲/۱
برقان انسدادی	۱۶	۴/۸۶ [±] ۳/۹۷	۲۹/۳ [±] ۲/۷	۱۰۱ [±] ۷۲/۵	۸۷/۲ [±] ۷۴/۱	۴۸/۲ [±] ۶۸/۵	۴۸/۲ [±] ۶۸/۵	۴۷/۱ [±] ۷۲/۴
سیروز صفراؤی اولیه								

x - مقادیر برحسب میانگین و انحراف معیار (SD) می باشد.

جدول شماره ۲ - میزان همبستگی اسیدهای صفراؤی سرم با سایر تست های کنترلی.

مسوارد	بیلی روبین نام	آلبومن	ASAT	ALAT	Y-GT	ALP
هباتیت ویران حاد	۰/۲۲	-۰/۱۴	۰/۲۵	۰/۲۲	۰/۱۵	۰/۰۶
هباتیت مزمن فعال	۰/۵۶	-۰/۱۹	۰/۵۶	۰/۵۴	۰/۸۲	۰/۴۷
هباتیت مزمن متادوم	۰/۳۶	-۰/۲۰	۰/۲۲	۰/۲۲	۰/۲۶	۰/۱۸
برقان انسدادی	۰/۷۰	-۰/۲۱	۰/۰۶	۰/۰۷	۰/۰۲	۰/۱۷
سیروز صفراؤی اولیه	۰/۳۲	-۰/۱۲	—	—	۰/۰۴	۰/۰۶
تومور کبد و متاستاز	۰/۳۸	-۰/۰۶	۰/۲۳	۰/۲۲	۰/۲۲	۰/۱۶
تومورهای دیگر در کبد						

جدول شماره ۳- درصد حساسیت مقدار اسیدهای صفراءی نام سرم با نسبت های مقایسه شده در بیماریهای مختلف کبدی

مساره	اسیدهای صفراءی nmol/l	بیلی روبین نام mg/100	آلبومین g/l	ASAT U/l	ALAT U/l	V-GT U/L	ALP U/l
سلام ناشتا	۴/۲۸ [±] ۱/۱۲	۰/۰ [±] ۰/۵۲	۸۶	۱۲ [±] ۷	۱/۵ [±] ۲/۲	۱۵ [±] ۵/۴	۲۲/۲ [±] ۲۲/۲
هیاتیت و پرال حاد	۹۶	۶۶	۸۶	۹۸	۹۹	۸۹	۸۸
هیاتیت مزمن فعال	۱۰۰	۷۲	۸۰	۹۶	۹۷	۹۱	۸۱
هیاتیت مزمن مداوم	۸۷	۲۵	۲۴	۹۵	۹۶	۸۰	۸۶
برقان انسدادی	۱۰۰	۸۳	۸۸	۹۴	۹۲	۷۰	۸۹
سیروز صفراءی اولیه	۹۸	۷۹	۸۰	۹۳	۹۵	۹۴	۹۶
تومور کبد و متاستاز	۷۲	۴۲	۷۲	۸۹	۸۷	۸۹	۵۹
تومورهای دیگر در کبد							

Summary

Total serum bile acids were estimated by an enzymatic (3α -hydroxy steroid-dehydrogenase) method in 110 fasting patients with various liver disease, classified in to 6 groups and 28 healthy and fasting persons as a reference group. The results were compared with other liver routin tests like bilirubin, albumine, transaminases, alkalin phosphatase and also gamma-glutamyle transpeptidase. Moderate correlations were observed with bilirubin or transaminases, as a positive and with albumin as a negative index in a few patient groups. The sensivity of total bile acids in serum as a liver function test was rather high, and also added some new information to the test.

References:

- 1- Annoni, G., G. Barbi,C.Donati, G.Ideo.,N.Dioguardi: Les acids billiaires seriques dans les maladies du foie. Gasteroenterologie Clinique et biologique. 487(1977):1,5.

- 2- Bjorkhem, I.:Formation of bile acids in man:Conversion of cholesterol into 5-cholestane-3, 7,12 triol in liver homogenates. J.Clin. Invest. 47(1968):1573.
- 3- Bloomer, J.R., M.Allen, G.Klatskin: Serum bile acids in primary billiary cirrhosis. Arch. Intern. Med. 136(1976).57.
- 4- Demers, L.M.: Diagnostic use of serum bile acid measurements. Laboratory management 5(1979):43.
- 5- Fumiko Mashige, Naomi Tanaka, Akemichi maki, Sachiko kamei, and Manabu yamanak. Direct spectrophotometry of total bile acids in serum. Clin.Chem. 27/8,1352-1356(1981).
- 6- Frosch, B.,H. Wagner: Quantitative determination of conjugated bile acids in serum in acute hepatitis. Nature(London) 213(1967):404.
- 7- Hallen, J., and Laurell, C.B. Plasmaprotein pattern in cirrhosis of the liver.Scand.J.Clin.Lab. Invest.29, Supple. 124, 97(1972).
- 8- Jones,M.B., S.Weinstock, R.L.Koztez, K.Lewin, J.Higgins, J.L.Gituick: Clinical value of serum bile acids levelsin chronic hepatitis. Digestive disease and sciences 11(1981)978.
- 9- Liroy-Stile, J.D., L.M. Demers: Serum bile acids in pediatric hepatobiliary disorder. Am.J.Clin.Pathol.71(1971). 44.
- 10-Mashige, F., Imai,K., and Osuga, I., A simple and sensitive assay of total serum bile acids.Clin.Chim, Acta 71,21(1976).
- 11-Makino, I., Shinozaki, K., Nakagawa, S.and Mashimo, K., Measurement of sulfated and non sulfated bile acids in human serum and urine. J.Lipid Res. 15, 132(1974).
- 12-Mosbach, E.H.,M.A.Rotschild, I.Beckersk,M.Oratz, J.Mongelli: Bile acid synthesis in the isolated perfused rabbit liver. J.Clin. Invest.50(1971)1720.
- 13-Milstein, H.J.J.R.Bloomer,G.Kilatskin. Serum bile acids in alcohology liver disease: Comparison with histologic features of the disease. Am.J.Digest. Dis. 21(1976):281.
- 14-Norbert W.Tietz:Fundamentals of clinical chemistry 2Ed.Saunders (1982):377.
- 15-Neale, G.B.Lewis, W.Weaver, D.Panveliwalla:Serum bile acids in liver disease. Gut 12(1971)145.
- 16-Pennington, C.R.,P.E.Ross,I.A.D.Bouchier:Serum bile acids in the diagnosis of hepatobiliary disease.Gut 18(1977):903.
- 17- Shefer, S.,S.Hauser, C.Lapar:regulatory effects of sterols and bile acids on hepatic 3-hydroxy 3-methylglutaryl CoA reductase and cholesterol

7α -hydroxylase in the rat. J.Lipid Res. 14(1973):575-580.

- 18- Socolow, E.L., Woeber, K.A., Purdy, R.H., et al., Preparation of I^{131} -labeled human serum prealbumin and its metabolism in normal and sick patients. J. Clin. Invest. 44, (1965).1600.
- 19- Stiehl, A., Bile salt sulphates in cholestasis. Eur.J.Clin. Invest. 4, 59(1974).
- 20- Weiss, S., P.Miller, M.Cornele: Clinical utility of cholylglycin in alcoholic liver disease. Clin.Chem. 24(1978):996.
- 21- Wilson,J.D. The role of bile acids in the overall regulation of steroid metabolism. Arch. Intern. Med. 130(1972):493-505.